

Prekenverkstedet

Den Norske Israelsmisjon

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

2. søndag i advent – 10. desember 2017

Prekentekest: Luk 21,27 -36

Lesetekst I: Jes 65,17-19

Lesetekst II: 1 Kor 15,50-57

Guds rike er nær, våk og be

«Se, han kommer! Jesus kommer!

Fikentreet står i blomster.

Vår forløsningstid kommer!

Jeg vil lytte etter lyden av hans trinn».

Slik lyder refrenget i den kjente sangen «I den stille, klare morgen», (NoS 508).

Når fikentreet står i blomst, er det et bilde på at Jesu gjenkomst og med ham Guds rike, er nær. I prekentekest på 2. søndag i advent oppfordrer Jesus oss til å ta lærdom av fikentreet. Når treet står i blomst, er sommeren nær. På samme måte er det «tegn i tiden» som vil peke fram mot Jesu komme.

Men hvordan skal vi kunne vite og kjenne igjen tegnene på at tiden nærmer seg? Er det mulig å tyde tegnene? Mange har prøvd, og tatt feil. Jeg bor i Jerusalem, en by der profetier og endetidsprofetier er nesten daglig kost. Det kan være røde måner som skal være tegn på den forestående katatrofen og verdens undergang eller det kan være «Elias'er» og andre profeter som fra tid til annen vandrer rundt i Jerusalems gater.

Jerusalem år 2000

Jeg bodde i Jerusalem i år 2000. Det var unektelig et spesielt årstall. Og det var mange endetids-pilegrimer som kom til byen for å vente på Messias' eller Menneskesønnens komme i skyen eller over Oljeberget. Da år 2000 ringte inn, satt de forventningsfulle på Oljeberget. De ville være de første til å ønske ham velkommen tilbake. Men ingenting skjedde ...

Guds tider er ikke alltid våre tider. Og er det en ting jeg har lært av å bo i Jerusalem, så er det å ta alle endetids-spekulasjonene med en stor klype salt. Mitt enkle svar hver gang en ny endetidsprofeti dukker opp, er: Jeg tror vi har et tegn i tiden - og det er Israel. Det jødiske folk har kommet tilbake til sitt land. Det er det jødiske folk som skal ønske sin jødiske Messias velkommen tilbake. «Velsignet være han som kommer i Herrens navn». Men da må hans folk først ha kommet til tro. Vi ser de første spirene til det i våre dager. Jøder både i og utenfor Israel, finner sakte, men sikkert fram til troen på Yeshua som deres Messias. Fikentreet begynner å få knopper ... men det er ennå et stykke tid fram til at det står i full blomst. Vi som arbeider blant det jødiske folk, venter på at flere og flere «skal få dratt sløret til side». Det skjer, men fortsatt i sakte tempo. Det ser ut til at Gud har uendelig stor tålmodighet med sitt folk.

Gudsriket

Inntil tiden er moden, er vår oppgave ifølge dagens tekst «å våke og be». For Guds rike er allerede

nær, sier Jesus i en annen sammenheng. Jesus startet en gudsrike-bevegelse her på jorden. Denne har bølget seg gjennom folkeslag og nasjoner i over 2000 år. Og hver gang et menneske tar sitt kors opp og følger Mesteren, bryter gudsrikets krefter fram. Hver gang et menneske hjelper et annet menneske i nød eller vanskeligheter, bryter gudsriket fram. Hver gang et menneske står opp mot urettferdighet og hat – hver gang det kjemper for andres rett, vokser gudsriket. Vi er alle på samme reise, og vi er kalt til å støtte hverandre underveis. Vi er kalt til å være redskaper for Guds legende kjærlighet. I hver uselviske kjærlighetshandling som blir utført, hvert helbredende ord som blir sagt, «kommer Jesus tilbake».

Lyden av hans trinn

Gudsriket er et «allerede» og et «ennå ikke». I adventstiden forbereder vi oss på Mesterens komme og gudsrikets komme. La oss i denne adventstiden være lydhøre så vi kan «lytte etter lyden av hans trinn». For ett er sikkert. Han er nærmere nå enn for 2000 år siden.

Elisabeth Eriksen Levy

Internasjonal leder for Caspari Center, Jerusalem

elevy@caspari.com